

Prof. dr hab. Leszek Skrla,
Dziedzina sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna wokalistyka

Gdańsk, 21.06.2024

Recenzja Pracy Doktorskiej **Mgr Guang Hu**

Zlecniodawca recenzji:

Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie, Wydział Wokalno-Aktorski, pismo z dnia 08.04.2024 roku, zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 20.07.2018 roku. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023. poz.724 z późn. zm)

Dotyczy:

Uchwały Rady Wydziału Wokalno-Aktorskiego w sprawie:

- przyjęcia tematu i koncepcji pracy doktorskiej mgr Guang Hu
- wszczęcia, przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej wokalistyka i wyznaczeniu mojej osoby recenzentem.

Do nadesłanego mi pisma sygnowanego datą 08.04.2024 roku, informującego o wyznaczeniu mojej osoby jako recenzenta pracy doktorskiej Pana mgr Guang Hu pt: **„Orientalizm w utworach zachodnich na przykładzie Turandot, Madame Butterfly i Das Land des Lachels”** zostało dołączone dzieło artystyczne w formie zapisu CD i opis dzieła artystycznego jako praca doktorska.

Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska Pana mgr Guang Hu pt. „**Orientalizm w utworach zachodnich na przykładzie Turandot, Madame Butterfly i Das Land des Lachelns**” złożona jest z dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym CD oraz jego opisu. Nagrań dokonano w Sali Koncertowej UMFC w Warszawie. Realizatorem nagrania i reżyserem dźwięku była dr hab. Ewa Lasocka prof. UMFC. Artyście towarzyszył na fortepianie znakomicie akompaniujący pianista dr Rong Yan.

Przedstawione do oceny nagranie zawiera 9 pozycji:

Opera – **Madame Butterfly** – G. Puccini

1. Duet Butterfly i Pinkertona z I aktu “Viene La sera..... Vogliatemi bene”
2. Aria Pinkertona z III aktu “Adio fiorito asil”

Opera – **Turandot** – G. Puccini

3. Aria Calafa z I aktu “Non piengere Liu”
4. Aria Calafa z III aktu „Nessun dorma”

Operetka – **Das Land des Lachelns** – F. Lehár

5. Aria Sou-Chonga z I aktu “Immer nur Lacheln”
6. Aria Sou-Chonga z I aktu „Von Apfelbluten einen Kranz”
7. Aria Sou-Chonga z II aktu „Dein ist mein ganzes Herz”
8. Duet Lisa&Sou-Chong z I aktu „Bei einem Tee a’deux”
9. Duet Lsa&Sou-Chong z I aktu „Wer hat die Liebe uns ins Herz gesenkt”

Nim przejdę do oceny dzieła artystycznego pragnę wspomnieć o satysfakcjonującej jakości samego nagrania, mam tu na myśli głównie jego zawartość artystyczną jak też dobrą stronę techniczną zapisu. Skompilowane i dobrze przemyślane dzieło artystyczne dla potrzeb

pracy doktorskiej, przyjęło formę recitalu złożonego z wybranych utworów z dzieł operowych G. Pucciniego i F. Lehara. W nagraniu słyszymy przejrzysty foniczny głos wokalisty, któremu towarzyszy na fortepianie wyborny pianista dr Yan Rong. Pisząc foniczny, mam na myśli głos pełen alikwotów i barw, który w nagraniu nie przysparza reżyserowi dźwięku trudności bądź problemów w kompresji dźwięku, jest niejako głosem radiowym. Dzieło artystyczne, które jest podstawą w procedowaniu wydaje się być przemyślane, spójne i tworzy pewną zamkniętą całość. To dość istotny element! Przedstawione nagranie operuje wyrównanym poziomem dynamicznym, które w odsłuchu oddaje właściwą dramaturgię i wyraz narracji muzycznej a jego odtworzenie za każdym razem zda się przyjemnym przeto chęć powtórnego odsłuchania wydaje się oczywista. W zaprezentowanym dziele artystycznym kandydat ukazał przede wszystkim możliwości swojego głosu o ciekawej i słonecznej barwie, pełnej alikwotów i nasyceniu formantów dźwiękowych, elastycznej giętkości i ruchliwości. W dziele artystycznym największe wrażenie wywarł na mnie duet miłosny z I aktu opery Madame Butterfly, głównie za sprawą towarzyszącej artyście sopranistce Guanqun Yu, która swoim doświadczeniem wokalnym i pięknie brzmiącym głosem znacząco wzbogaciła to wykonanie. Jednakże mam małe zastrzeżenia dotyczące samego śpiewu przyszłego doktoranta. Słuchając kilkakrotnie nagrania dołączonego do pracy, miałem wrażenie, jakby solista nie dość dobrze kontrolował swoje emocje i zabiegi interpretacyjne, które miały bezpośredni wpływ na brak swobody wokalne. Zbyt siłowe atakowanie dźwięków zwłaszcza w górnym rejestrze głosu mimo iście żarliwej interpretacji wykonywanych utworów nie było estetycznym przeżyciem. Budowanie czytelnej i wyrazistej interpretacji nie należy do rzeczy prostych i oczywistych, wymaga bowiem od śpiewaka nie tylko doskonałej znajomości tekstu muzycznego ale przede wszystkim ogromnej wrażliwości i wyczucia stylu, wreszcie smaku oraz wysublimowanej intuicji wokalne a naddto, co bardzo istotne, znakomitej techniki wokalne bez której trudno wyrażać swobodę w interpretacji. W tym względzie mgr Guang Hu ma jeszcze przed sobą wiele pracy. Artysta z niemałym wysiłkiem atakuje wysokie dźwięki przez co cierpi intonacja a wydaje się, że dysponuje odpowiednim appoggio co powinno w efekcie dać swobodę w budowaniu fraz muzycznych i właściwe dramatyczne napięcie poszczególnych arii. Być może dobrym zabiegiem byłoby zwrócenie uwagi na jeszcze aktywniejsze podparcie oddechowe i zastosowanie techniki squillo. Mimo tej drobnej uwagi doceniam zaprezentowany kunszt wokalny i pełną żaru interpretację arii Pucciniego i Lehara. Podkreślam tym samym fakt, że propozycja dzieła artystycznego zasługuje na istotną

uwagę a temat podjęty w pracy jest ciekawy zaś tezy i stawiane pytania, umiejętnie przeprowadzone a cele osiągnięte.

Część opisowa dzieła została dobrze opracowana tak pod względem redakcyjnym jak i merytorycznym. Omawiana dysertacja zawiera wstęp-wprowadzenie, 4 rozdziały, podsumowanie i bibliografię. Dominantę pracy stanowi obszerny trzeci rozdział w którym przyszły doktorant odkrywa wartości artystyczne, przedstawia definicje i tendencje stylu orientalnego. Analizuje elementy muzyki wschodniej oraz charakterystykę wokalną w utworach zachodnich przy uwzględnieniu rozwoju i innowacyjności koncepcji i technik twórczych kompozytorów. W rozdziale tym dokonuje przykładowej analizy muzycznej i wykonawczej zawartych w tytule pracy oper G. Pucciniego i F. Lehara. Konstrukcja pracy jest logiczna i prawidłowo przemyślana. Widać wyraźne usystematyzowanie wiedzy dotyczącej genezy omawianych utworów, wnikliwą analizę tematu i opisu muzycznej narracji opisywanych przykładów muzycznych. Autor przytacza znaczące fakty rozwoju i tradycji wykonawczych, przybliża tło historyczne i związek z omawianą twórczością Pucciniego i Lehara. Następnie opisuje rozwój stylów orientalnych w muzyce przełomu XIX i XX wieku oraz wkład kompozytorów w ich rozwój i rozpowszechnianie. Trafnym zabiegiem w pracy są także analizy poszczególnych fragmentów arii wsparte o porównania dotyczące artykulacji, frazowania, dynamiki, tessitury i muzycznej narracji. Pan mgr Guang Hu po wyważonym wprowadzeniu i krótkiej charakterystyce każdej z arii, naświetla i ukazuje problemy a następnie ich rozwiązanie w oparciu o dobrane środki wokalne interpretacji. Praca mgr Guang Hu z pewnością stanowi ciekawe odczytanie definicji orientalizmu i właściwe zastosowanie elementów orientalnych z punktu widzenia praktyki wokalne. Praca stanowi swoistą kompilację spostrzeżeń, obserwacji i przemyśleń dotyczących analizy porównawczej w wybranych operach Pucciniego i Lehara. Ten niełatwy i złożony aspekt, okraszony przykładami muzycznymi, porusza wokalne zagadnienia dotyczące tessitury jako podstawowego czynnika warunkującego obciążenie dla głosu, artykulacji i frazowania a także różnic w operowaniu dynamiką i formami ekspresji orientalizmu w teatrze i operze. Dzięki porównaniom zobaczyć można istotne podobieństwa i różnice w stylu jak i problemach wykonawczych w poszczególnych ariach. Analiza, której dokonał Guang Hu w dużym stopniu pozwoliła osiągnąć zamierzony cel dysertacji. W efekcie przełożyła się na ostateczny kształt i wyraźny przekaz nacechowany troską i wizją przyszłego pedagoga śpiewu. W zakończeniu pracy, które stanowi bardzo ciekawą syntezę myśli i wniosków autora na temat elementów pracy nad rolą, uwypukla czynniki artystycznej wypowiedzi dla lepszego zrozumienia specyfiki

omawianych postaci i dzieł, wraz z ich bogactwem w sferze muzycznej i wykonawczej. Reasumując wartości i efekt procesu badawczego, który został przeprowadzony w niniejszej pracy, mogę stwierdzić, iż podjęty temat w znaczącym stopniu przybliżył środowisku muzycznemu wizję znaczenia orientalizmu w utworach zachodnich a opis użytych technik wykonawczych w omawianych dziełach G. Pucciniego i F. Lehara daje wyraźny drogowskaz jak też podstawę wokalnego przygotowania do wykonywania opisywanych partii wokalnych. Przybliżył zrozumienie dzieła muzycznego, zasady trafnego kształtowania stylu i właściwego odwzorowania elementów stylizacji orientalizmem w operach Pucciniego i Lehara a także w wielu aspektach uzupełnia ogólną wiedzę muzyczną. Wiedzę, która w znaczący sposób może pomóc zmierzyć się i zrozumieć przyszłym odtwórcom omawianych ról ważne przesłanie. Przesłanie, by piękno i artystyczną wartość a także siłę muzycznej narracji wyrażać poprzez dobór odpowiednich środków wykonawczych i interpretacyjnych.

Konkluzja

Praca doktorska Pana Guang Hu, na którą składają się: dzieło artystyczne płyta CD i jej opis stanowi według mojej oceny ciekawą formę przekazu, jak też udaną próbę znalezienia odpowiedzi na tezę zawartą w temacie pracy. Stwierdzam zatem, że materiał naukowy, cenne spostrzeżenia, własne przemyślenia i analiza dotycząca wykonywanych arii stanowią niemały wkład w dziedzinę sztuki muzycznej-wokalistyka. Doktorant wniósł w obszar fascynacji muzycznej osobiste, poparte trafnymi wnioskami, spojrzenie na styl orientalny i technikę w wybranych ariach z dzieł muzycznych Pucciniego i Lehara a jego osobiste przemyślenia złożyły się na ostateczny kształt dzieła jaki mu nadał. W taki sposób omawiane dzieło i praca wkraczają poprzez swoją formę oraz twórczą treść artystyczną i edukacyjną w sferę konkretnej wizji rozszerzania wiedzy nie tylko wokalne ale także tej ogólnomuzycznej. Uznaję tym samym, że Pan Guang Hu potwierdził swoje umiejętności do prowadzenia samodzielnej pracy naukowej i artystycznej. Tym samym stwierdzam, że rozwiązał założone w pracy zagadnienie artystyczne i spełnił wymagania art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023. poz. 742 z późn. zm.)

Pracę doktorską przyjmuję i stawiam wniosek o jej akceptację

Prof. dr hab. Leszek Skrla

